
ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2016)0237

Strategin för den inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 26 maj 2016 om strategin för den inre marknaden (2015/2354(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015 *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015)0550),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 28 oktober 2015 *A Single Market Strategy for Europe – Analysis and Evidence* (SWD(2015)0202),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 28 oktober 2015 *Report on Single Market Integration and Competitiveness in the EU and its Member States* (SWD(2015)0203),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2015 *En strategi för en inre digital marknad i Europa* (COM(2015)0192),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 *"Inre marknadsakten Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"* (COM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *Inre marknadsakt II Tillsammans för ny tillväxt* (COM(2012)0573),
- med beaktande av rapporten av den 9 maj 2010 från Mario Monti till kommissionens ordförande *En ny strategi för den inre marknaden i ekonomins och samhällets tjänst för*

---

¹ EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

Europa,

- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2015¹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om en europeisk handlingsplan för detaljhandeln till nytta för samtliga aktörer²,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om vägen mot en rättsakt för den digitala inre marknaden³,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa⁴,
- med beaktande av studien från september 2014 om kostnaden för uteblivna EU-åtgärder på den inre marknaden, beställd av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd,
- med beaktande av studien från september 2015 *A strategy for completing the Single Market: "the trillion euro bonus"*, beställd av från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd
- med beaktande av studien av den 20 november 2015 *Ex-post evaluation of Late Payment Directive*, beställd av kommissionen,
- med beaktande av studien från november 2014 *The EU furniture market situation and a possible furniture products initiative*, beställd av kommissionen,
- med beaktande av utgåvan från oktober 2015 av den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0171/2016), och av följande skäl:
  - A. Den inre marknaden har varit och är fortfarande hörnstenen i EU:s integration och motorn för hållbar tillväxt och sysselsättning, i och med att den underlättar handeln inom EU och samtidigt garanterar en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft på grundval av artikel 3.3 i EU-fördraget.
  - B. Fördjupandet av den europeiska inre marknaden är en viktig ekonomisk fråga, i synnerhet när det gäller utvecklingen av ny teknik, där det är nödvändigt med en marknad med kritisk massa för att främja framväxten av innovativa och konkurrenskraftiga aktörer på global nivå.
  - C. Den inre marknaden har utvecklats positivt på många olika sätt den senaste tiden, men

---

¹ Antagna texter, P8_TA(2015)0069.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0580.

³ Antagna texter, P8_TA(2016)0009.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2014)0012.

skulle kunna åstadkomma mer på nästan alla områden, vare sig det handlar om att stimulera den digitala marknaden, uppmuntra nystartade företag, integrera globala leveranskedjor, förbättra arbetstagarnas rörlighet och sociala rättigheter, hantera nya affärsmodeller eller sörja för marknadsunderlättande, ömsesidigt erkännande, standardisering och licensiering av yrkesverksamma, om omotiverade fysiska, juridiska och tekniska hinder undanröjs.

- D. Enligt parlamentets egna utredningar kan den förväntade vinsten vid fullbordandet av den inre marknaden uppgå till en biljon euro (motsvarande en potentiell effektivitetsvinst i storleksordningen 615 miljarder euro per år). Uppsplittning av den inre marknaden är ett av de största hindren för högre strukturell ekonomisk tillväxt.
- E. Det behövs ett verkligt strategiskt förhållningssätt för ytterligare integration av den inre marknaden, och svarsåtgärderna på utmaningarna bör vara såväl politiska som tekniska, särskilt när det gäller omotiverade icke-tariffära hinder inom den inre marknaden.
- F. EU bör fortsätta arbetet med att skapa en verklig inre marknad och se den som en gemensam tillgång för alla medborgare, arbetstagare, ekonomiska aktörer och medlemsstater, och den inre marknaden kan endast uppnå sin fulla potential om alla medlemsstater ger den sitt fulla stöd och samarbetar med varandra.
- G. Reglerna och åtgärderna på EU-nivå bör införlivas i en enhetlig strategisk vision och måste därför vara samstämmiga och inte motstridiga. Medlemsstaterna får inte vidta diskriminerande åtgärder, som att införa handels- och skattelagar som endast påverkar vissa branscher eller affärsmodeller, som snedvrider konkurrensen eller som gör det svårt för företag att etablera sig i en medlemsstat, eftersom sådana åtgärder utgör ett tydligt brott mot principerna för den inre marknaden.
- H. Den inre marknaden bör inte ses som isolerad från andra övergripande politikområden, i synnerhet den digitala inre marknaden, hälso- och konsumentskydd, social trygghet, arbetsrätten och medborgarnas rörlighet, miljön, hållbar utveckling, energi, transporter och utrikespolitik.
- I. Att fullborda den inre marknaden inom varu- och tjänstesektorn och undanröja alla hinder är högprioriterat, och för att åstadkomma detta måste medlemsstaterna och EU-institutionerna tillämpa en snabbspårsstrategi.
- J. Hinder på den inre marknaden leder till färre valmöjligheter och dyrare varor och tjänster för konsumenterna.
- K. Sociala företag åtnjuter i väldigt liten utsträckning något erkännande på europeisk nivå, och majoriteten av dessa företag erkänns inte genom någon rättslig ram på europeisk nivå, utan endast i olika juridiska former på nationell nivå i vissa medlemsstater. Att det inte finns någon sådan rättslig ram på EU-nivå utgör ett hinder för sociala företag att verka över gränserna på den inre marknaden.
- L. Varumärkesförfälskningar är ett allvarligt hot mot allmän hälsa och säkerhet och det totala värdet på handeln med förfälskade varor har ökat avsevärt under de senaste åren med förödande konsekvenser för innovationer, sysselsättningen och europeiska företags varumärken.
- M. Skapandet av en inre kapitalmarknad skulle bidra till en större gränsöverskridande

fördelning av risker och mer likvida marknader.

- N. Av den sammanfattande rapporten från kommissionens samråd om geografisk blockering framgår att det bland konsumenterna finns ett starkt stöd för juridiska åtgärder mot geografisk blockering.
- O. De ekonomiska konsekvenserna av finanskrisen är fortfarande kännbara, och BNP ligger alltså under 2008 års nivå i flera medlemsstater.
- P. Den inre marknaden kännetecknas av fortsatt hög arbetslöshet. Sedan finanskrisen har antalet arbetslösa ökat med över 6 miljoner. I slutet av 2015 var fler än 22 miljoner människor i unionen utan jobb.

Politiska mål

1. Europaparlamentet stöder de övergripande målen i kommissionens inre marknadsstrategi för varor och tjänster i meddelandet Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag, och uppskattar åtgärderna inom viktiga områden för att frigöra den inre marknads fulla potential till gagn för konsumenter, anställda och företag, framför allt nystartade företag, i syfte att öka antalet varaktiga jobb och få små och medelstora företag att växa och utvecklas. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att utveckla sektorsövergripande politik utformad för att åstadkomma en rättvisare och mer konkurrenskraftig inre marknad i överensstämmelse med avdelning II i EUF-fördraget om bestämmelser med allmän giltighet.
2. Europaparlamentet konstaterar att upprättandet av en inre marknad där den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs är ett väsentligt mål för unionen.
3. Europaparlamentet välkomnar att strategin är avsedd att komplettera de insatser som görs på andra områden. Genom att strategin förbättrar redan tagna initiativ har den goda möjligheter att bidra till ekonomiskt välstånd, skapa fler varaktiga arbetstillfällen och tillväxt, förbättra européernas välfärd genom konkreta åtgärder, göra EU attraktivt för investeringar och utveckla de europeiska företagens globala konkurrenskraft. Parlamentet understryker dock att man vid genomförandet av strategin måste se till att de olika initiativen inte är motsägande och överlappande. Förslagen bör vara faktabaserade och överensstämma med principerna om bättre lagstiftning.
4. Europaparlamentet betonar det akuta behovet att undanröja omotiverade hinder för den inre marknaden för att uppnå påtagliga och snabba resultat i fråga om konkurrenskraft, hållbar tillväxt, forskning, innovation, jobbskapande, konsumentutbud och nya företagsmodeller. För att uppnå dessa mål bör vi sträva efter en större harmonisering av lagstiftningen, där så är nödvändigt och lämpligt, samtidigt som högsta möjliga konsumentskyddsnivå upprätthålls, och vidta lämpliga åtgärder mot omotiverade hinder som upprättats av medlemsstaterna.
5. Europaparlamentet anser att man vid halvtidsöversynen av EU:s 2020-strategi bör fastställa ambitiösa mål om att uppnå en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft och hållbar tillväxt fram till år 2020. Den inre marknaden bör vara central för uppnåendet av målet.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa prov på

nyttänkande vid genomförandet av lagstiftningen om den inre marknaden. Parlamentet betonar den stora potentialen hos arbetsintensiva sektorer, t.ex. detaljhandeln och hotell- och restaurangbranschen, för jobbskapande, integration och motverkande av ungdomsarbetslöshet.

7. Europaparlamentet anser att Montirapporten från 2010 ”En ny strategi för den inre marknaden” bör genomföras fullt ut och beaktas vid utarbetandet av strategin för den inre marknaden.
8. Europaparlamentet betonar att strategin för den inre marknaden inte får bortse från industrins tillväxtpotential när det gäller hållbar tillväxt och skapande av arbetstillfällen av god kvalitet i Europa.
9. Europaparlamentet anser att den interna efterfrågan – särskilt en ökad köpkraft, innovativa åtgärder och investeringar i grön ekonomi – är avgörande för att ta tillvara den inre marknadens fulla potential och främja hållbar tillväxt.

En modern och mer innovativ inre marknad

10. Europaparlamentet välkomnar strategins fokus på aspekter som ska hjälpa företag, särskilt små och medelstora företag, mikroföretag och nystartade företag, att utvidga sin verksamhet, växa sig större och stanna kvar på den inre marknaden, och därigenom främja innovation och jobbskapande. Alla initiativ inriktade på små och medelstora företag och nystartade företag kräver omedelbara åtgärder och bör prioriteras, men dessa initiativ får inte göra det möjligt för oärliga företag att kringgå befintliga regler, sänka arbetstagar- och konsumentnormer eller öka risken för företagsbedrägerier, kriminell verksamhet och brevlådeföretag.
11. Europaparlamentet anser att strategin för den inre marknaden kan erbjuda nya möjligheter för små och medelstora företag, som är själva ryggraden i den europeiska ekonomin, och för mikroföretag och innovativa nystartade företag. Parlamentet anser att det är avgörande att man utvecklar rätt företagsklimat genom att förbättra ramarna för privat riskkapital för små och medelstora företag, underlätta tillgången till finansiering, utarbeta en förnuftig lagstiftning och fullt ut tillämpa principen ”att tänka småskaligt först” inom den inre marknaden, och att man härigenom kan gynna tillväxt och jobbskapande.
12. Europaparlamentet anser att man för att uppnå målen i strategin måste minska de administrativa bördorna och efterlevnadskostnaderna för företag, särskilt små och medelstora företag, och avskaffa icke-nödvändig lagstiftning samtidigt som man fortsätter att säkerställa höga standarder i fråga om konsument-, arbetstagar-, hälso- och miljöskydd.
13. Europaparlamentet anser att man måste överväga en uppsättning möjliga objektiva kriterier och indikatorer för en definition av innovativa nystartade företag, små och medelstora företag och sociala företag som kan användas som referens när man vidtar relaterade åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå sådana kriterier och indikatorer.
14. Europaparlamentet betonar att sociala företag måste främjas på den inre marknaden med tanke på att det finns kring 2 miljoner sociala företag i EU som utgör cirka 10–12

procent av alla europeiska företag. Parlamentet betonar därtill att den sociala ekonomin växer snabbt, tillhandahåller kvalitativa produkter och tjänster och skapar högkvalitativa jobb.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att be Refit-plattformen att ta itu med hinder för innovation och föreslå hur de kan minskas eller undanröjas, utöver förslaget om inrättande av ett europeiskt innovationsråd. Parlamentet betonar att denna process inte får leda till minskad sysselsättning, sämre konsumentskydd och sänkta miljönormer. Parlamentet anser att i syfte att säkerställa bättre lagstiftning bör den befintliga lagstiftningen ses över och vid behov förenklas så att den blir ändamålsenlig, samtidigt som all ny lagstiftning bör vara framtidssäkrad och som standard digital och följa principen ”att tänka småskaligt först”.
16. Europaparlamentet konstaterar att bra lagstiftning kan gagna både företag och arbetstagare och bidra till att främja ekonomisk tillväxt och skapande av bra arbetstillfällen på den inre marknaden. Parlamentet noterar kommissionens agenda för bättre lagstiftning, som bland annat föreskriver ett utökat deltagande av berörda parter genom till exempel Refit-plattformen samt förstärkta konsekvensbedömningar. Parlamentet understryker behovet av att bedöma inte bara lagstiftningens effekter på kort sikt, utan också dess långsiktiga värde samt konsekvenserna av utebliven lagstiftning. Genom bättre, ändamålsenligare och enklare lagstiftning kan man minska de administrativa bördorna och stärka tillväxten och skapandet av arbetstillfällen samtidigt som man fortsätter att säkerställa höga standarder i fråga om konsument-, arbetstagar-, hälso- och miljöskydd.
17. Europaparlamentet anser att vidareutveckling av den inre marknaden kräver att handelshinder mellan medlemsstaterna undanröjs. Parlamentet stöder EU:s deklaration om konkurrenskraft från februari 2016, i synnerhet åtagandet att förenkla regelverket och minska bördan, att göra mera för att minska den totala bördan av EU-lagstiftningen, i synnerhet på små och medelstora företag och mikroföretag, och att där så är möjligt fastställa mål för minskad börda i specifika sektorer. Parlamentet rekommenderar att arbetet med att fastställa sådana mål för minskning av bördan bör inledas genast.
18. Europaparlamentet anser att EU, för att säkerställa målen för den inre marknaden och skapa tillväxt och arbetstillfällen, måste förbättra konkurrenskraften, i enlighet med Europeiska rådets förklaring om konkurrenskraft.
19. Parlamentet välkomnar att kommissionen är fast besluten att ta itu med bristen på samordning av skatterna inom EU, och i synnerhet de svårigheter som små och medelstora företag möter till följd av komplexiteten i de olika nationella momsbestämmelserna. Parlamentet stöder helhjärtat kommissionen vad gäller momsreformen. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta hur de nya reglerna om platsen för moms på digitala tjänster kan ändras så att den beaktar små och medelstora företags och mikroföretags specifika behov. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheterna till ytterligare samordning och särskilt att bedöma möjligheten till en förenklad momsstrategi (för samma kategori varor) i e-handelssektorn.
20. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar att få till stånd en rättvis beskattning i Europeiska unionen och bekämpa aggressiv skatteplanering och andra metoder för skatteflykt. Parlamentet uppmanar kommissionen att fokusera på en rapporteringsskyldighet land för land för koncerner med gränsöverskridande

verksamhet.

21. Europaparlamentet uppmärksammar svårigheterna för företag, särskilt små och medelstora företag och nystartade företag att skaffa finansiering. Skillnaderna i fråga om yttre faktorer, såsom exempelvis tillgång till krediter, beskattningssystem och arbetsnormer, innebär att vissa små och medelstora företag missgynnas i förhållande till andra. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att ge värdefullt stöd till dessa företag genom Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och program såsom Horisont 2020, Cosme och struktur- och investeringsfonderna och att samtidigt undersöka möjligheterna att ytterligare underlätta tillgången till dessa och andra program och instrument, särskilt för mikroföretag, exempelvis genom att förkorta ansökningsfristerna till sex månader och ytterligare förenkla relevanta förfaranden, samt genom att förbättra synligheten för den europeiska finansieringen. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att använda fonder inom programmet Cosme för att finansiera informationskampanjer riktade till innovativa unga små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar regionala och lokala myndigheter med ansvar för att stödja företag, i synnerhet sådana som hör till nätverket Enterprise Europe Network, att delta i kampanjerna. Förenkling är nyckeln till finansiering för små och medelstora företag och mikroföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att en gränsöverskridande bidragsinsamling kan ske utan hinder
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att stärka nätverket av nationella representanter för små och medelstora företag genom att vidta en rad åtgärder – och samtidigt undvika ytterligare byråkrati – för att bland små och medelstora företag öka kännedomen om detta verktyg och göra det mer synligt, och för att stärka utbytet mellan varje nationell representant och respektive företrädare för små och medelstora företag och en gång per år redogöra för nätverkets verksamhet för parlamentet.
23. Europaparlamentet betonar att trots att parlamentet antog direktivet om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner i februari 2011 går tusentals små och medelstora företag och nystartade företag i EU i konkurs varje år i väntan på att deras fakturor ska bli betalda, däribland av nationella offentliga myndigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att direktivet om sena betalningar ska tillämpas och upprätthållas. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att i händelse av otillfredsställande genomförande av direktivet om sena betalningar överväga former för tillräcklig ersättning för företag som har utestående betalningskrav på offentliga myndigheter, så att de inte tvingas gå i konkurs på grund av det.
24. Europaparlamentet uppskattar lagstiftningsinitiativet om företagsinsolvens, inklusive tidig omstrukturering och en andra chans, som ska säkerställa att medlemsstaterna tillhandahåller ett regelverk som medger att misslyckanden ibland inträffar och kan uppmuntra innovation, men påpekar att kostnaderna och konsekvenserna för företag som misslyckas påverkar inte bara företagets ägare och aktieägare utan också fordringsägare, anställda och skattebetalare. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att detta initiativ medför att insolvensförfaranden i hela EU anpassas samt att tiden och kostnaderna för rättegångar minskas.
25. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte nog underströk den särskilda roll som traditionell tillverkning, utförd av hantverksföretag samt små och medelstora företag, spelar, och som utgör ett viktigt bidrag till både konkurrenskraft och ekonomisk

stabilitet i EU. Kommissionen uppmanas att utnyttja den fulla potentialen av digitalisering och innovation i tillverkningsindustrin, i synnerhet hos mikroföretag, små tillverkare och nystartade företag samt i mindre industrialiserade regioner, så att de kan bidra till att minska de regionala skillnaderna och vitalisera den lokala ekonomin. En kraftfullare politik för små och medelstora företag och hantverk måste läggas fram och utgöra en av de främsta prioriteringarna i alla EU:s institutioner och medlemsstater under de närmaste åren.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens gemensamma digitala ingång, som bör bygga på de aktuella gemensamma kontaktpunkter som inrättades enligt tjänstedirektivet, och att de gemensamma kontaktpunkterna ansluts till andra liknande nätverk på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att på alla sätt undersöka hur den gemensamma digitala ingången bäst kan användas för att hjälpa nystartade företag i EU att expandera i hela EU och bli internationella genom att tillhandahålla korrekt och tydlig information på olika språk om alla förfaranden och formaliteter som behövs för att verka inom landet eller i ett annat EU-land. Kommissionen uppmanas att för företag och konsumenter inrätta en gemensam ingång för all information, stöd och problemlösning som avser den inre marknaden samt de nationella och EU-omfattande förfaranden som behövs för att driva gränsöverskridande verksamhet i EU. Kommissionen uppmanas med kraft att se till att detta genomförs snabbt.
27. Europaparlamentet konstaterar att företag, särskilt små och medelstora företag, antingen är omedvetna om de regler som gäller i andra medlemsstater eller har svårt att hitta och förstå informationen om de regler och förfaranden som gäller för deras företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att koppla samman alla olika portaler, accesspunkter och webbplatser med information till en gemensam ingång som tillhandahåller användarvänlig information för små och medelstora företag samt nystartade företag, så att de kan fatta välgrundade beslut samt spara tid och kostnader.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla gemensamma kontaktpunkter från att vara en reglerad portal till att bli ett system med fullt utbyggda företagsportaler på internet, som främjar regelbundet utbyte av information av och mellan företrädare för näringslivet och som hjälper nationella företag och medborgare att konkurrera i andra EU-medlemsstater.
29. Europaparlamentet påminner om vikten av att stärka och effektivisera befintliga verktyg för små och medelstora företag på den inre marknaden i syfte att förenkla deras expansion över gränserna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga större vikt vid att effektivisera och förbättra kontaktpunkter för produkter samt gemensamma kontaktpunkter.
30. Europaparlamentet påminner om det brådskande behovet av att garantera konsumenterna en likvärdig skyddsnivå både på och utanför internet. Parlamentet betonar att alla ekonomiska aktörer som bedriver verksamhet på och utanför internet på den inre marknaden måste vidta alla rimliga och tillräckliga åtgärder för att bekämpa varumärkesförfalskningar i syfte att garantera konsumentskyddet och produktsäkerheten.
31. Europaparlamentet betonar att delningsekonomin växer snabbt och att samtidigt som det innebär en förändring i hur många tjänster och tillgångar levereras och konsumeras, kan

det främja innovation och tillföra ytterligare förmåner och möjligheter för företag och konsumenterna på den inre marknaden. Parlamentet framhåller delningsekonomin ekonomiska, samhälleliga och miljömässiga fördelar och utmaningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att samordna medlemsstaternas ansträngningar att hitta kort- eller långsiktiga lagstiftningslösningar för delningsekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram förslag för att förhindra missbruk på sysselsättnings- och skatteområdet i delningsekonomin.

32. Europaparlamentet välkomnar kommissionens aviserade initiativ om delningsekonomin och kommissionens avsikt att undersöka företag som är etablerade inom detta område och att i riktlinjer klargöra samspelet mellan bestämmelserna i EU:s befintliga lagstiftning, så att delningsekonomin företagsmodeller tillämpas och fungerar. Parlamentet anser att lagstiftningsåtgärder på detta område måste kännetecknas av flexibilitet, för en skyndsam anpassning och tillämpning av reglerna i en sektor som snabbt förändras och där det krävs snabba och effektiva anpassningar. Parlamentet betonar att aktuella standarder för konsumentskydd också måste tillämpas och upprätthållas i den digitala ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa bästa möjliga förutsättningar för att delningsekonomin ska kunna utvecklas och blomstra.
33. Europaparlamentet betonar att de nya säkerhetsfunktioner som delningsekonomin erbjuder, såsom betalningssäkerhet, geolokalisering och försäkring, stärker konsumenterna och att man därför måste bedöma var efterhandskorrigeringar kan vara mer verkningsfulla än förhandsreglering. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare främja offentlig-privat samarbete i syfte att ta itu med nuvarande hinder i delningsekonomin, i synnerhet hinder för såväl ökad användning av digital identitet för ökat konsumentförtroende för onlinetransaktioner som utveckling av digitala lösningar för skattebetalning, tillhandahållandet av gränsöverskridande försäkringssystem och moderniseringen av arbetsrätten.
34. Europaparlamentet anser att i delningsekonomin bör utvecklingen av nya företagsmodeller, innovativa tjänster och tillfällig användning av tillgångar uppmuntras, men i förekommande fall baseras på liknande regler för liknande tjänster, i syfte att säkerställa högkvalitativa tjänster, oberoende av hur tillgången till och tillhandahållet av dem är organiserade, och säkerställa lika villkor och konsumentssäkerhet, samtidigt som man undviker fragmentering som skulle hindra utvecklingen av nya företagsmodeller. Europaparlamentet anser att en strategi för en inre marknad endast kan antas med hänsyn till delningsekonomin, eftersom fragmenteringen av den inre marknaden genom lokala eller nationella bestämmelser hindrar EU:s företag i delningsekonomin från att expandera till EU-nivå.
35. Europaparlamentet uppmärksammar den viktiga roll som tekniska EU-standarder spelar för innovation, konkurrenskraft och framsteg på den inre marknaden. Snabba åtgärder måste vidtas för att utveckla höga EU-standarder för kvalitet, driftskompatibilitet och säkerhet som ett led i att främja EU:s industripolitik, och att dessa standarder även bör främjas internationellt. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja och förstärka EU-standarder, vilket redan föreskrivs i förordning nr (EU) nr 1025/2012, och att utarbeta ett effektivare och mer ändamålsenligt ramverk för standardisering, inbegripet genom att utnyttja de möjligheter som erbjuds av internationella handelsförhandlingar. Parlamentet betonar att standarderna bör fastställas på ett marknadsorienterat, öppet, inkluderande och konkurrenskraftigt sätt så att de enkelt kan tillämpas av små och

medelstora företag. På det sättet undviks såväl risken för slutna värdekedjor samtidigt som förseningar i offentliggörandet av standarderna undviks.

36. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som standardiseringssystemet spelar för den fria rörligheten för produkter och i allt högre grad även tjänster. Parlamentet noterar att den frivilliga användningen av standarder har bidragit till BNP i EU med mellan 0,3 och 1 procent och påverkar arbetsproduktiviteten positivt.
37. Europaparlamentet påminner om att de flesta standarder utvecklas som svar på ett behov som identifierats inom en bransch efter en nedifrån och upp-strategi, för att säkerställa att standarderna är relevanta för marknaden. Parlamentet stödjer åtagandet i strategin för den inre marknaden för att säkerställa att EU förblir ledande globalt när det gäller utvecklandet av standarder. Parlamentet uppmuntrar standardisering som är förenlig med ett internationellt perspektiv, antingen genom utveckling av globala internationella standarder eller i förekommande fall erkännande av motsvarande internationella standarder. Parlamentet noterar avsikten att inrätta ett ramverk och prioriteringar för standardiseringsverksamhet genom ett gemensamt standardiseringsinitiativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att det gemensamma initiativet fortsättningsvis drivs av ett sådant behov som identifierats på gräsrotsnivå inom en bransch och således prioriterar och levererar endast sådana standarder som svarar mot de behov som identifierats och är relevanta för marknaden, och att det inte leder till icke-nödvändiga standarder eller krav som är oförenliga med andra relaterade fastställda standarder.
38. Europaparlamentet noterar att förslaget till ett gemensamt standardiseringsinitiativ för Europa kommer att bygga på den oberoende översynen av det europeiska standardiseringssystemet och stöder dess mål om att de europeiska standardiseringsorganisationerna ska utveckla åtgärder för att förbättra systemet i sin helhet, inklusive rekommendationer om delaktighet och stöd för europeiska företags konkurrenskraft.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja de europeiska standardiseringsorganisationerna och deras nationella motsvarigheter i deras insatser att förbättra små och medelstora företags delaktighet, såväl i själva processen för att skapa standarder som i användningen av de standarder som fastställts. Parlamentet uppmuntrar dessutom kommissionen att samarbeta med de europeiska standardiseringsorganisationerna, nationella standardiseringsorganen och andra aktörer för att förbättra insynen i standardiseringsprocessen, i genomförandet av åtaganden inom ramen för arbetsprogrammet för europeisk standardisering 2016 och den underliggande förordningen.
40. Europaparlamentet anser att det gemensamma initiativet borde fokusera på kontinuerliga förbättringar av arbetspraxis, i synnerhet genom att etablera processer för att se över sammansättningen av tekniska kommittéer och åtgärderna för att främja öppenhet och delaktighet, vilket gör det möjligt för ett stort antal intressenter att bidra till diskussionerna i de tekniska kommittéerna.
41. Europaparlamentet anser att ett mer transparent och tillgängligt klagomålsförfarande skulle skapa förtroende och förbättra processerna för att fastställa standarder. Om en standard har efterfrågats av kommissionen till följd av att EU-lagstiftning antagits, kan Europaparlamentets relevanta utskott spela en roll i den offentliga granskningen och

debatten som en del av en sådan process, i förekommande fall före ett beslut om formella invändningar. Vid beslut om standardiseringsbegäran som ske ges till standardiseringsorganen, bör principerna om proportionalitet och en riskbaserad strategi inbegripas.

42. Europaparlamentet tror att man genom att öka allmänhetens medvetenhet om vilka standarder som föreslås i form av utkast före det slutliga godkännandet kan öka ansvarsskyldigheten och öppenheten samt skapa en stabilare process, i linje med den befintliga bästa praxisen inom de europeiska standardiseringsorganisationerna.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före utgången av 2016 rapportera till parlamentet om genomförandet av det gemensamma standardiseringsinitiativet för Europa och om de framsteg som uppnåtts i samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna gällande rekommendationerna i unionens årliga arbetsprogram för 2016.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, som ansvarar för konkurrensen på EU:s inre marknad, att i samarbete med nationella tillsynsmyndigheter garantera lika villkor för konkurrenter på marknaden.
45. Europaparlamentet välkomnar den senaste tidens initiativ för en effektivare och transparentare offentlig upphandling genom bättre användning av upphandlingsuppgifter och mer omfattande frivillig bedömning av upphandlingar för vissa storskaliga infrastrukturprojekt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen i genomförandet av dessa initiativ.
46. Europaparlamentet hoppas att kommissionen kommer att fortsätta processen med att reformera systemet för offentlig upphandling, som den inledde med direktiven 2014, och röra sig mot en mer specificerad efterfrågan inom upphandlingsområdet, i syfte att belöna teknisk innovation och energieffektivitet.
47. Europaparlamentet noterar att den nya ordningen för offentlig upphandling från 2014 är mer lätthanterlig med flexibla regler för att bättre tjäna annan politik för den offentliga sektorn liksom även medlemsstater och lokala specialiserade företag. Parlamentet påpekar att det fortfarande finns betydande ineffektiva faktorer i den offentliga upphandlingen i olika medlemsstater vilket begränsar den gränsöverskridande expansionen och tillväxten på den inhemska marknaden.
48. Europaparlamentet välkomnar i princip de initiativ som tillkännagetts av kommissionen för större öppenhet, effektivitet och ansvarsskyldighet vid offentlig upphandling. Parlamentet betonar dock att genomförandet och tillämpningen av de nya EU-direktiven bör ha företräde framför införandet av nya instrument som registret över kontrakt. Parlamentet framhåller mot denna bakgrund att eventuella verktyg för dataanalys inte får leda till nya eller ytterligare rapporteringskrav. En förhandsbedömning för stora infrastrukturprojekt bör vara av rent frivillig karaktär.
49. Europaparlamentet understryker behovet av ett helt elektroniskt system för offentlig upphandling. Parlamentet betonar behovet av ett snabbt och fullständigt genomförande av direktivet om offentlig upphandling i dess helhet. E-upphandling bör användas i större utsträckning för att öppna marknaden för små och medelstora företag.

50. Europaparlamentet understryker vikten av ett enhetligt patent. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att undanröja osäkerheter om hur det enhetliga patentet ska kunna samexistera med nationella skydd och tilläggskydd samt möjligheten att eventuellt skapa ett enhetligt tilläggskydd, samtidigt som man tar hänsyn till folkhälsan och patientintressen.
51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att före 2019 införa och genomföra ett undantag för tillverkning med tilläggskydd i syfte att öka konkurrenskraften för den europeiska tillverkningen av generiska läkemedel och biosimilarer i en global miljö, samt att upprätthålla och skapa ytterligare arbeten och tillväxt i EU utan att undergräva den ensamrätt på marknaden som beviljats skyddade marknader i enlighet med ordningen för tilläggskydd. Sådana bestämmelser kan ha en positiv effekt på tillgången till högklassiga läkemedel i utvecklingsländer och de minst utvecklade länderna samt bidra till att undvika utlokalisering av produktion.
52. Europaparlamentet efterlyser åtgärder som ska underlätta tillgången till patentsystemet i EU för alla mikroföretag, små och medelstora företag och nystartade företag som önskar använda det europeiska patentet med enhetlig verkan vid innovation av sina produkter och processer, däribland sänkta ansöknings- och förnyelseavgifter och tillhandahållande av översättningsstöd. Parlamentet betonar vikten av både standardessentiella patent och innovativa öppna licenslösningar som ibland lämpar sig bättre för att stödja innovation. Parlamentet påminner om vikten av patentlicensavtal, inom de gränser som EU:s konkurrensregler fastställer, som grundar sig på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, i syfte att bevara forskning och utveckling och standardiseringsincitament, främja innovation och säkerställa rättvisa licensvillkor.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett lagförslag för inrättandet av ett enhetligt europeiskt system för skydd av geografiska beteckningar för icke-jordbruksprodukter i EU, vilket parlamentet redan har begärt, i syfte att etablera ett enhetligt europeiskt system och därmed få ett slut på den otillräckliga och högst splittrade situationen i Europa, och att erbjuda många och varierande positiva effekter för medborgare, konsumenter, producenter och hela den ekonomiska och sociala strukturen i EU. Ett sådant verktyg skulle uttryckligen framhålla många lokala produkters mervärde, med uppenbara fördelar för berörda producenter och regioner i fråga om konsumentmedvetande.
54. Europaparlamentet påpekar att offentlig-privata partnerskaps fulla potential är underutnyttjad i de flesta av EU:s medlemsstater. Parlamentet efterlyser en harmonisering av ramnormerna för offentlig-privata partnerskap i medlemsstaterna, spridning av god praxis och främjande av denna modell.
55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta strukturer för rådgivning och stöd till gränspendlare när det gäller de ekonomiska och sociala konsekvenserna av att arbeta i en annan medlemsstat.
56. Europaparlamentet konstaterar att fördjupandet av den inre marknaden och den digitala inre marknaden kan medföra nya möjligheter och utmaningar och kommer att leda till frågor beträffande kompetens, nya anställningsformer, finansiella strukturer, social trygghet samt arbetsmiljö. Alla dessa frågor måste hanteras och medföra fördelar för arbetstagare, företag och konsumenter.

57. Europaparlamentet beklagar att strategin för den inre marknaden inte tillräckligt uppmärksammar kompetensglappet, som fortfarande är ett hinder för tillväxt på den inre marknaden. Parlamentet noterar med oro att 40–47 procent av befolkningen i EU har otillräcklig digital kompetens och att efterfrågan på arbetstagare med digital kompetens växer med 4 procent om året, medan de offentliga utbildningsutgifterna har minskat med 3,2 procent sedan 2010, vilket är ett hot mot EU:s konkurrenskraft på medellång sikt och mot arbetskraftens anställbarhet. Medlemsstaterna uppmanas att satsa på digital utbildning och kompetens.
58. Europaparlamentet noterar syftena med paketet om arbetstagarnas rörlighet, nämligen att bidra till en fördjupad och mer rättvis inre marknad. Parlamentet betonar emellertid vikten av att se till att de åtgärder som ingår i detta paket är proportionerliga och tar hänsyn till de konsekvenser som en stor rörlighet får för vissa regioner.
59. Europaparlamentet lyfter fram kommissionens stöd till system för varvad utbildning som utöver att underlätta den personliga utvecklingen kan bidra till att förbättra matchningen mellan å ena sidan de europeiska arbetstagarnas kompetens och kvalifikationer och å andra sidan de verkliga behoven på arbetsmarknaden. Parlamentet betonar vikten av att se till att strategin inte på något sätt undergräver system för varvad utbildning och att säkerställa kvaliteten på lärlingsutbildningar och framför allt anställningsskyddet. Parlamentet understryker att arbetsmarknadens parter har en viktig roll i utvecklingen av system för varvad utbildning. Ett system för varvad utbildning som används i en medlemsstat kan inte rakt av kopieras av en annan medlemsstat. Det bör finnas ett europeiskt fokus på det starka sambandet mellan varvad utbildning och sysselsättning för unga.
60. Europaparlamentet stöder åtgärder som är inriktade på att täppa till luckorna i EU:s antidiskrimineringslagstiftning på sysselsättningsområdet, särskilt när det gäller personer med funktionsnedsättning. Parlamentet stöder även ett omedelbart genomförande av rådets direktiv 2000/78/EG om inrättande av en allmän ram för likabehandling.
61. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en plattform för bekämpning av odeklarerat arbete och uppmanar framför allt medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att satsa helt och fullt på denna plattform för att effektivare bekämpa odeklarerat arbete och falskt egenföretagande.
62. Europaparlamentet anser att det, för att utnyttja möjligheterna i samband med digitaliseringen av arbetstillfällen, finns ett behov av att skapa flexibla arbetstider, stabila arbetsvillkor och social trygghet och att det även är angeläget att underlätta ”smart working” för att förbättra produktiviteten och göra det lättare att kombinera arbetsliv och familjeliv. Parlamentet understryker betydelsen av utvecklingen av digital infrastruktur på landsbygden i detta hänseende för att göra det möjligt att dra fördel av de många möjligheter som erbjuds av den digitala agendan, till exempel distansarbete.
63. Europaparlamentet betonar vikten av starka och oberoende arbetsmarknadsparter och en ändamålsenlig social dialog. Parlamentet vidhåller att man vid behov måste göra arbetsmarknadens parter delaktiga i diskussionerna om eventuella nationella reformer när det gäller reglerade yrken.
64. Europaparlamentet betonar vikten av att ha en social dialog om de möjligheter och

ändringar som en inre marknad medför på sysselsättningsområdet.

En fördjupad inre marknad

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fördjupa sitt arbete vad gäller kontroll av efterlevnaden. Europaparlamentet påpekar att många åtgärder redan har beslutats men ännu inte genomdrivits ordentligt, vilket undergräver de lika villkor som ska gälla på den inre marknaden. Parlamentet påpekar vidare att enligt uppgifter från kommissionen i mitten av 2015 pågick omkring 1 090 överträdelseförfaranden vad gäller den inre marknaden. Kommissionen uppmanas att, för att förbättra införlivandet, tillämpningen och efterlevnaden av lagstiftningen om den inre marknaden, se till att administrativ samordning, samarbete och kontroll av efterlevnaden prioriteras på alla nivåer (EU, mellan medlemsstater och nationella, lokala och regionala myndigheter), och vidta välriktade verkställighetsåtgärder baserade på transparenta och objektiva kriterier samt säkerställa att de ekonomiskt mest omotiverade eller oproportionerliga hindren åtgärdas. Parlamentet anser att ingripande i ett tidigt skede i fråga om nationella åtgärder eller genomföranden kan vara effektivare och ge bättre resultat än överträdelseförfaranden. Om förfarandena för tidigt ingripande inte leder till några resultat, måste kommissionen dock vidta alla tillgängliga åtgärder, inbegripet överträdelseförfaranden, för att säkerställa ett fullständigt genomförande av inre marknadsreglerna.
66. Europaparlamentet välkomnar avsikten i strategin om att skapa en efterlevnadskultur och en fortsatt nolltolerans för överträdelser av inre marknadsreglerna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforska om inte kommissionens befogenheter under överträdelseförfarandet borde anpassas till de befogenheter den har i fråga om konkurrenspolitik.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare stödja medlemsstaterna att utveckla en stark kultur för efterlevnad av regler, däribland genom att främja och bredda informationssystemet för den inre marknaden (IMI), utarbeta planer för tillämpning av ny, viktig lagstiftning, anordna efterlevnadedialoger med medlemsstaterna och utbildning för nationella tjänstemän som ansvarar för efterlevnaden, och främja effektivare samordning mellan nationella tillsynsmyndigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra och upprätthålla EU-lagstiftningen samt tillämpa principen om ömsesidigt erkännande. Korrekt efterlevnad och bättre lagstiftning är mycket viktigt, mot bakgrund av fragmenteringen på den inre marknaden, som begränsar den ekonomiska aktiviteten och konsumenternas valfrihet, och bör omfatta alla företagssektorer och gälla för befintlig och framtida lagstiftning.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att analysera icke-nödvändiga restriktioner på den inre marknaden som inte är motiverade av tvingande hänsyn till allmänintresset, för att få fram idéer om hur man vid behov kan klara dessa utmaningar och rapportera om detta 2017.
69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införliva reglerna om den inre marknaden på ett samordnat och konsekvent sätt och att fullt ut och korrekt genomföra reglerna och lagstiftningen avseende den inre marknaden. Parlamentet betonar att krav på extra tester och registreringar, icke-erkännande av certifikat och standarder, begränsningar av det regionala utbudet och liknande åtgärder skapar merkostnader för konsumenterna och detaljhandlarna, vilket berövar EU-invånarna chansen att fullt ut åtnjuta

den inre marknadens fördelar. För att säkerställa en bättre förvaltning uppmanar parlamentet dessutom kommissionen att tillämpa en lämplig politik mot medlemsstater som inte tillämpar inre marknadsreglerna korrekt, om så krävs med överträdelseförfaranden och genom att påskynda överträdelseförfaranden med hjälp av snabba insatser.

70. Europaparlamentet noterar att det för att åstadkomma ett mer homogent genomförande av den befintliga inre marknadslagstiftningen är mycket angeläget med kontinuerlig enhetlig tillämpning och tillbörligt genomförande av EU-regler, i kombination med regelbunden övervakning och bedömning på basis av kvalitativa och kvantitativa indikatorer, benchmarking och utbyte av bästa praxis. Parlamentet påminner därför om behovet av att fullt ut och grundligt införliva och genomföra EU-reglerna om den inre marknadens funktionssätt i alla medlemsstater.
71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina insatser för att fastställa medlemsstaternas möjliga överträdelser av EU:s lagstiftning på ett mycket tidigt stadium och att inta en bestämd hållning mot eventuella lagstiftningsåtgärder som har antagits eller som behandlas i de nationella parlamenten och som kan öka uppsplittringen av den inre marknaden.
72. Europaparlamentet betonar att medlemsstaternas åtaganden och vilja att fullt ut genomföra och tillämpa EU:s lagstiftning är av yttersta vikt för att den inre marknaden ska bli framgångsrik. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undanröja omotiverade och oproportionerliga hinder för den inre marknaden och att avstå ifrån diskriminerande och protektionistiska åtgärder för att främja sysselsättning, tillväxt och konkurrenskraft.
73. Europaparlamentet noterar att medlemsstaterna spelar en avgörande roll för att en välstyrd och välfungerande inre marknad och att de därför gemensamt behöver utöva ett proaktivt ägande och förvaltning av den inre marknaden i syfte att generera en ny politisk drivkraft genom konsoliderade rapporter om den inre marknadens hälsotillstånd, regelbundna och tematiska diskussioner vid möten i rådet (konkurrenskraft) samt genom att inkludera den inre marknaden som en pelare för styrning i den europeiska planeringsterminen.
74. Europaparlamentet upprepar att EU skulle kunna skapa sin egen uppsättning av vetenskapsbaserade, oberoende indikatorer på graden av integration på den inre marknaden, som ska offentliggöras som en del av den årliga tillväxtstrategin, och efterlyser ett strategidokument från ordförandena för vissa EU-organ, ”de fem ordförandenas rapport”, för att staka ut vägen till en verklig inre marknad.
75. Europaparlamentet betonar att dess utskott för inre marknad och konsumentskydd måste stärka sina band till de nationella parlamenten i syfte att samordna och behandla frågor i samband med införlivandet och genomförandet av inre marknadsreglerna.
76. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att stärka Solvit-nätverket, särskilt genom att utvidga samverkan mellan Solvit, Chap och EU Pilot och Enterprise Europe Network för att effektivisera den bredare ramen för EU:s klagomålshantering, och att öka medvetenheten om nätverket bland medborgare och små och medelstora företag, och dess praktiska roll för att lösa tolkningsproblem som rör den inre marknaden. Uppgifter om frågor som tagits upp via Solvit-nätverket bör beaktas när kommissionen

överväger hur man ska fastställa prioriteringar för verkställighetsåtgärder. Kommissionen bör öka sina ansträngningar för att hjälpa medlemsstaterna att lösa de mest problematiska fallen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att på lämpligt sätt utrusta och positionera sina nationella Solvit-centrum så att de kan utföra sin uppgift.

77. Europaparlamentet betonar att insyn i de nationella reglerna är ett viktigt verktyg för att möjliggöra gränsöverskridande handel på den inre marknaden och bidrar till att identifiera icke-tariffära handelshinder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra sina regler mer lättillgängliga online och på mer än ett språk, i syfte att uppnå ökad handel, vilket kommer att gynna alla.
78. Europaparlamentet noterar vikten av att främja rörlighet genom utbildningar, lärlingssystem, kompetens och anställbarhet via program som Erasmus+ och Eures, vilka gör det möjligt för miljontals arbetstagare i EU att skaffa sig nyttig erfarenhet.
79. Europaparlamentet beklagar att många medlemsstater inte tillämpar principen om ömsesidigt erkännande på rätt sätt. Parlamentet ser fram emot kommissionens förslag ur denna synpunkt, som ett led i stärkandet av den inre marknaden för varor, eftersom det kommer att förbättra ömsesidigt erkännande genom åtgärder som ska öka medvetenheten samt säkerställa bättre tillämpning och upprätthållande av principen om ömsesidigt erkännande genom översyn av förordningen om ömsesidigt erkännande, bl.a. med syfte att förbättra instrumenten för lösning av tvister kopplade till bristande genomförande eller tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande. Parlamentet betonar att om principen om ömsesidigt erkännande tillämpades korrekt av behöriga myndigheter i hela EU, skulle företagen kunna fokusera helt på att göra affärer och öka EU: s tillväxt, istället för att sträva efter att övervinna olika hinder, till följd av att principen om ömsesidigt erkännande inte respekteras av medlemsstaterna.
80. Europaparlamentet anser också att kommissionen bör vara mer proaktiv när det gäller att identifiera sektorer med hög potential för gränsöverskridande handel och digitalisering där principen om ömsesidigt erkännande skulle kunna vara tillämplig.
81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra hur de föreslagna verktygen för marknadsinformation skulle fungera samt den rättsliga grunden för sådana verktyg.
82. Europaparlamentet upprepar sin begäran till rådet om att snarast anta paketet om produktsäkerhet och marknadsövervakning, samt uppmanar kommissionen att fullt ut delta i sin roll som problemsamordnare i detta sammanhang. Parlamentet betonar vikten av att tillhandahålla lämplig information om produkter avsedda för detaljhandeln, särskilt vad gäller ursprungslandet, vilket är avgörande för att skydda konsumenter och stärka bekämpningen av varumärkesförfalskning.
83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sanktionerna mot varumärkesförfalskning och att säkerställa att den befintliga EU-lagstiftningen på det här området tillämpas fullt ut.
84. Europaparlamentet betonar att skillnader i medlemsstaternas regelverk vad gäller olika märknings- eller kvalitetskrav skapar onödiga hinder för varuleverantörers verksamhet och för konsumentskyddet. Parlamentet understryker mervärdet av miljömärkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma vilken märkning som är väsentlig och vilken som inte är väsentligt för att säkerställa konsumentinformation och överväga att

införa ett obligatoriskt system för tillhandahållande av nyckelinformation om hantverks- och industriprodukter, vilket har övervägts på EU-nivå för till exempel möbelsektorn, för att konsumenter ska få nyckelinformation och för att säkerställa likvärdig produktkvalitet i olika medlemsstater. Ett sådant initiativ skulle vara till gagn för konsumenter, näringsliv och handlare och säkerställa öppenhet, vederbörligt erkännande av europeiska produkter och harmoniserade regler för aktörer på den inre marknaden.

85. Europaparlamentet betonar när det gäller den inre marknaden för tjänster att det finns ett tydligt behov av att förbättra det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster, samtidigt som man måste vara uppmärksam på att inte uppmuntra sociala dumpningsfenomen. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att säkerställa en korrekt och effektivare tillämpning av tjänstedirektivet och samtidigt undvika överreglering. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag att förbättra anmälningar enligt tjänstedirektivet, eftersom det befintliga förfarandet är bristfälligt och icke överblickbart. Anmälningar bör lämnas in tidigare i lagstiftningsprocessen så att det ges tid för återkoppling från intressenter och medlemsstater och så att man minimerar förseningar i antagandet av den nya lagstiftningen. Anmälningsförfarandet i direktiv (EU) 2015/1535 bör utvidgas till alla sektorer som inte omfattas av det direktivet. Parlamentet ställer sig avvisande till eventuella krav på att utöka tillämpningsområdet för tjänstedirektivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de bördor för den splittrade banksektorn i Europa som skapar svårigheter för utomlands bosatta, särskilt små och medelstora företag, att öppna ett bankkonto i en annan medlemsstat.
86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sträva efter en förenklad och enhetlig utformning av förfarandet för att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster i syfte att bättre integrera små och medelstora företag på den inre marknaden.
87. Europaparlamentet påpekar att kraven på en proportionell reglering är klart definierade i artikel 16.1 i tjänstedirektivet och i EU-domstolens rättspraxis. Parlamentet påminner om att ifall en medlemsstat antar mindre strikta bestämmelser än en annan innebär inte detta att den sistnämndas bestämmelser är oproportionerliga och därför skulle vara oförenliga med unionslagstiftningen. Parlamentet bekräftar att bestämmelser som försvårar, hindrar eller gör det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster mindre attraktivt endast är förenliga med den inre marknadens krav om de tjänar överordnade syften som rör allmänintresset, verkligen lämpar sig för detta och inte inskränker friheten att tillhandahålla tjänster mer än nödvändigt för att skydda det allmänintresse de syftar till att tjäna.
88. Europaparlamentet framhäver nödvändigheten av att säkerställa en enhetligare proportionalitetsbedömning av de rättsliga krav och restriktioner som är tillämpliga för tjänster. Parlamentet stöder kommissionens förslag att införa tjänstepass för att i viktiga ekonomiska sektorer såsom företagstjänster underlätta företagens utveckling och rörlighet på den inre marknaden. Detta initiativ bör syfta till att förenkla de administrativa förfarandena för tjänsteleverantörer som vill vara verksamma över gränserna och för myndigheter, och ta itu med rättsliga hinder som avskräcker företagen från att ge sig in på marknaden i en annan medlemsstat. Parlamentet begär att de eventuella tjänstepassen måste integreras bland de övergripande verktygen till stöd för inre marknadslagstiftningen, såsom informationssystemet för den inre marknaden (IMI) eller de gemensamma kontaktpunkter som anges i tjänstedirektivet som gemensamma gränssnitt mot myndigheter för att handlägga alla de administrativa förfaranden som krävs för gränsöverskridande tjänsteverksamhet. Parlamentet betonar att införandet av

ett tjänstepass inte får medföra att den rättspraxis som utvecklats av EU-domstolen om de tvingande hänsyn till allmänintresset som kan legitimera bestämmelser som inskränker den gränsöverskridande handeln med tjänster försvagas eller upphävs. Parlamentet understryker dock att ett tjänstepass skulle vara överflödigt om tjänstedirektivet tillämpades och verkställdes på ett korrekt sätt. Parlamentet framhåller att detta inte får innebära att ursprungslandsprincipen införs.

89. Europaparlamentet välkomnar den starka inriktningen på den roll tjänsterna spelar på den inre marknaden och att man ser till att yrkesverksamma och tjänsteföretag, i synnerhet detaljhandlare, inte stängs inne på sina nationella marknader. Parlamentet betonar att en ytterligare utökning av systemen för yrkespass och tjänstepass kommer att bli avgörande för att undvika den icke-nödvändiga byråkrati mellan medlemsstaterna som förhindrar EU- medborgarna från att arbeta och bedriva handel över gränserna.
90. Europaparlamentet påminner om att det är viktigt att undanröja hindren (inbegripet språkliga och administrativa hinder samt hinder i form av brist på information) som begränsar företagspotentialen i den gränsöverskridande online-handeln och undergräver konsumenternas förtroende för den inre marknaden. Parlamentet betonar vikten av att undanröja operationella restriktioner som åläggs detaljhandeln, såsom reglering av öppettider, specifika detaljhandelsskatter och selektiva skatter och oproportionerliga krav på information från bolag.
91. Europaparlamentet erkänner de lokala myndigheternas kompetens på området stadsplanering. Parlamentet betonar emellertid att stadsplanering inte bör användas som ett svepskäl för att kringgå rätten till fri etablering. I detta sammanhang påminner parlamentet om vikten av ett korrekt upprätthållande av tjänstedirektivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undanröja hinder för fri rörlighet och att öppna sina marknader, i avsikt att stimulera konkurrensen och främja en butiksmångfald, vilket är avgörande för att shoppingområden, särskilt i mindre och större städers stadskärnor, ska förbli attraktiva.
92. Europaparlamentet understryker att detalj- och partihandeln är den största affärssektorn i Europa. Att begränsa onödiga lagstadgade administrativa och praktiska hinder för detaljhandeln bör vara en prioriterad fråga.
93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge högsta politiska prioritet åt detaljhandelssektorn som en pelare för den inre marknaden, inbegripet den digitala inre marknaden, och att undanröja rättsliga, administrativa och praktiska hinder för att starta upp företag samt för utveckling och kontinuitet, som gör det svårt för detaljhandlare att fullt ut dra nytta av den inre marknaden. Lagstiftningen om detaljhandeln bör vara erfarenhetsbaserad och ta hänsyn till sektorns behov.
94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att analysera de icke-nödvändiga restriktioner för etablering av detaljhandel på den inre marknaden som inte berättigas av tvingande hänsyn till allmänintresset, och lägga fram förslag om hur man i förekommande fall kan lösa dessa problem och rapportera om detta under våren 2017.
95. Europaparlamentet anser att olika regleringsmodeller avseende sektorn för professionella tjänster i sig inte utgör något hinder för att fördjupa den inre marknaden. Reglering av tillträde till och utövande av yrken kan vara nödvändiga för att skydda allmänintresset och konsumentskyddet, och en bedömning av dem är endast

ändamålsenlig på det nationella planet.

96. Europaparlamentet håller med kommissionen om att många av bestämmelserna i medlemsstaterna beträffande tillträde till och utövande av reglerade yrken är oproportionerliga i förhållande till kraven, och skapar hinder för tillträde till dessa yrken.
97. Europaparlamentet anser att ett tillfälligt tillhandahållande av tjänster över gränserna, inklusive professionella tjänster, bör anses vara en nyckelfaktor för den inre marknaden eftersom det skapar arbetstillfällen och tillhandahåller högkvalitativa produkter och tjänster till EU:s medborgare. Parlamentet anser därför att återkommande vägledning är ett användbart instrument för medlemsstaterna, med hänsyn till medlemsstaternas olika ekonomiska, geografiska och sociala bakgrund.
98. Europaparlamentet välkomnar den förnyade inriktningen i strategin för den inre marknaden på reglerade och fria yrken i EU, som utgör en viktig tillväxt- och sysselsättningsfaktor på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå specifika åtgärder för att genomföra rekommendationerna från kommissionens arbetsgrupp ”Handlingsplaner för att främja de fria yrkenas ekonomi”.
99. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagstiftningsförslag om att ta itu med lagstiftningshinder som begränsar tillträdet till vissa yrken, eftersom detta är ett viktigt steg för att öppna upp den inre marknaden och främja jobbtillväxt.
100. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ att se över reglerade yrken, men påpekar att alla sådana åtgärder bör upprätthålla höga kvalitetsstandarder för anställningar och tjänster, grundlig kompetens och konsumenternas säkerhet.
101. Europaparlamentet anser att företagen kan få det svårt att förbli konkurrenskraftiga och behålla och skapa nya arbetstillfällen om det saknas konkurrenskraftiga yrkesmässiga tjänster och företagstjänster i hela EU.
102. Europaparlamentet framhåller det faktum att bristfälliga leveranstjänster, i synnerhet med avseende på leverans på sista sträckan, utgör ett stort hinder för försäljning över gränserna i EU. Parlamentet betonar att tillgängliga, överkomliga, effektiva och högkvalitativa leveranstjänster är en nödvändig förutsättning för en blomstrande inre marknad. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en övergripande handlingsplan för paketleverans och fastställa de mål som ska nås på denna marknad senast vid utgången av 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga större tonvikt på att undanröja de hinder som aktörerna stöter på vid leverans över gränserna.
103. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att förenkla och påskynda förfarandena för erkännande av yrkeskvalifikationer, bland annat genom att underlätta och uppmuntra införandet av gemensamma utbildningsramar och samtidigt fullt ut respektera subsidiaritetsprincipen. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att utöka utbildningen i IKT och vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, så att både dagens och framtidens arbetskraft får den e-kompetens som behövs.
104. Europaparlamentet välkomnar att man i strategin hänvisar till den höga arbetslösheten i EU, men beklagar att man inte presenterar särskilda åtgärder som kan hjälpa människor

att hitta sysselsättning, såsom att förbättra utbildningsstandarderna, uppnå målen för livslångt lärande och ta itu med glappet mellan efterfrågan och utbud vad gäller arbetstagarnas och de yrkesverksammas kompetens och kvalifikationer. Det är självklart att den inre marknaden förändras i snabb takt på grund av digitaliseringen av de olika branscherna och att de nya arbetstillfällena kommer att kräva en annan kombination av kompetenser och färdigheter.

105. Europaparlamentet ogillar att kommissionen inte antog några särskilda åtgärder i strategin för den inre marknaden för att tillgodose behoven hos personer och konsumenter med funktionsnedsättning, äldre samt personer som bor på landsbygden och i perifera områden.
106. Parlamentet anser att principen om lika lön för lika arbete på samma plats, som kommissionens ordförande Juncker förespråkade, är ett viktigt redskap för att bekämpa marknadsnedvridningar.

En rättvisare inre marknad

107. Europaparlamentet framhåller att en verklig inre marknad skulle ge fördelar och skydd åt medborgare, konsumenter och företag i form av bättre kvalitet, större urval, rimliga priser och säkra varor och tjänster. Europaparlamentet betonar att det inte, vare sig på eller utanför internet, är acceptabelt att på den inre marknaden omotiverat diskriminera tjänstemottagare (konsumenter och företagare) på grund av nationalitet eller hemvist utan grund i objektiva eller verifierbara kriterier. Parlamentet anser dock att ett krav att företagen ska sälja till hela EU inte är genomförbart.
108. Parlamentet uppmanar kommissionen att skynda på med att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ta itu med omotiverad geoblockering och andra omotiverade former av diskriminering från marknadsaktörernas sida. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa ändamålsenliga kriterier för bedömning av omotiverad geoblockering. Parlamentet betonar att alla sådana förslag måste respektera den grundläggande frihandelsprincipen. Kommissionens förslag bör också ta hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små företag och mikroföretag. Marknadsaktörer behöver ibland göra marknadsurval för att kunna vara verksamma i enlighet med de fastställda marknadsvillkoren.
109. Europaparlamentet håller med om att konsumenter behöver klar och tydlig information när de köper varor och tjänster på den inre marknaden, och även en uppsättning moderna och starka rättigheter till skydd för sina intressen. En eventuell översyn, sammanslagning eller konsolidering av de konsumenträttsliga direktiven skulle leda till en verkligt hög konsumentskyddsnivå och verkställbara rättigheter, enligt befintlig bästa praxis i de nationella lagstiftningarna.
110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera det nuvarande oklara rättsläget som påverkar konsumenterna och vid behov komma till rätta med det genom klagoranden av och tillägg till den rättsliga ramen för konsumenternas rättigheter. Parlamentet upprepar sitt stöd för principen om flexibel harmonisering för alla förslag till EU:s konsumentlagstiftning och påminner om att total harmonisering endast tillämpas när det behövs en mycket hög konsumentskyddsnivå och att detta ger konsumenterna tydliga fördelar.

111. Europaparlamentet betonar att företag inom den sociala sektorn representerar en rad olika affärsmodeller som är av avgörande betydelse för en mycket konkurrenskraftig och rättvisare inre marknad. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera den sociala ekonomin i sin politik för den inre marknaden och att utarbeta en europeisk handlingsplan för sociala företag för att ta tillvara den fulla potentialen i en hållbar och inkluderande tillväxt.

Slutsatser

112. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med beaktande av ovannämnda förslag, och efter att lämpligt samråd med intressenter och konsekvensbedömning genomförts, snarast lägga fram planerade lagstiftningsförslag och lagstiftningsinitiativ för lagstiftarna för antagande vid lämplig tidpunkt.

o

o o

113. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och Europeiska rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.